Załącznik nr 1.5 do Zarządzenia Rektora UR nr 61/2025

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2026-2031

Rok akademicki 2030/2031

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	**Techniki psychodramy w psychoterapii**
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Katedra Psychologii
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	jednolite magisterskie
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	rok IV, semestr 8
Rodzaj przedmiotu	specjalnościowy do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordynator	Dr Anna Englert-Bator
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	

1.1.Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	inne	**Liczba pkt. ECTS**
8	-	15	-	-	-	-	-		2

1.2. Sposób realizacji zajęć

X zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

Zaliczenie z oceną

2.WYMAGANIA WSTĘPNE

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii, psychopatologii, psychologii klinicznej, podstaw psychoterapii

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ , TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zdobycie wiedzy na temat paradygmatu, na jakim opiera się psychodrama oraz uwarunkowań i możliwości psychodramy.
C2	Poznanie celów i zasad pracy psychologa-psychoterapeuty z wykorzystaniem psychodramy.
C3	Poznanie struktury i przebiegu sesji psychodramatycznej.
C4	Zdobycie umiejętności stosowania różnych technik psychodramy.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	w stopniu pogłębionym zna i rozumie tematykę zaburzeń psychicznych, diagnozy i pomocy psychologicznej, wybranych elementów terapii psychologicznej, na których może opierać interwencje z zastosowaniem technik psychodramy, dostosowanych do indywidulanych cech i doświadczeń osób uczestniczących w tych wydarzeniach	K_W19
EK_02	w stopniu pogłębionym zna i rozumie metody udzielania pomocy psychologicznej w oparciu o założenia i praktyczne zastosowania psychodramy, rozumie strukturę sesji psychodramatycznej, zna techniki stosowane w psychodramie	K_W23
EK_03	potrafi wyszukiwać i przetwarzać złożoną wiedzę na temat technik psychodramy, rozwoju i funkcjonowania człowieka, zaburzeń psychicznych i wykorzystywać ją w projektowaniu interwencji ukierunkowanych na rozwiązywanie problemów osobistych, dzięki zastosowaniu psychodramy	K_U01
EK_04	potrafi identyfikować problemy i zaburzenia dotyczące sfery emocjonalno-motywacyjnej u dzieci, młodzieży i dorosłych, proponować ich rozwiązania poprzez wdrażanie technik psychodramy, wzmacnianie spontaniczności i sprawczości uczestników sesji psychodramy	K_U05
EK_05	jest gotów do zachowań profesjonalnych wynikających z podejmowanej działalności terapeutycznej spożytkowującej założenia i techniki psychodramy, z uwzględnieniem zmieniających się okoliczności i potrzeb społecznych	K_K03

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń

Treści merytoryczne
Paradygmat psychodramy oraz cele i zasady stosowania psychodramy.
Początki psychodramy. Koncepcja J.I. Moreno.
Psychodrama jako metoda uczenia i nabywania umiejętności.
Przebieg sesji psychodramatycznej – zasady pracy technikami psychodramatycznymi.
Techniki stosowane w psychodramie – charakterystyka poszczególnych grup technik.
Techniki rozpoczynające, pobudzające aktywność i integrujące grupę.
Techniki uwalniające emocje.
Techniki skoncetrowane na rolach drupowych.
Techniki pogłębiające wiedzę o sobie.
Praca z indywidualnymi problemami – przykłady kliniczne i problematyczne sytuacje grupowe.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia praktyczne, odgrywanie scenek

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćw
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćw
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, kolokwium	ćw
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	ćw
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	ćw

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

1. Pozytywna ocena z kolokwium (min. 60%)
Ocena wg skali:
5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)
4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)
4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi
niedociągnięciami)
3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)
3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi
błędami)
2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

2. Obecność i aktywność na zajęciach w trakcie odgrywanych ról psychodramatycznych i inscenizacji

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego: - udział w konsultacjach	 1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta: - przygotowanie do zajęć - przygotowanie do kolokwium - przygotowanie projektu	 14 10 10
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	-
zasady i formy odbywania praktyk	-

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bielańska, A.(2009). *Psychodrama. Elementy teorii i praktyki* (wybrane fragmenty). Warszawa: Eneteia.
Stankiewicz, S,. Tomczak, K. (2012). *Psychodrama w psychoterapii* (wybrane fragmenty). Gdańsk: GWP.
Stadler C. (2018). *Psychodrama w teorii i praktyce* (wybrane fragmenty). Warszawa: Eneteia.

Literatura uzupełniająca:

Pawlik, J. (red.) (2012). *Psychodrama i techniki niewerbalne*. Warszawa: Eneteia.
Sikorski W. (2019). *Psychoterapia sprzyjająca mózgowi.* Warszawa: Difin.
Roine, E. (2005). *Psychodrama. O tym, jak grać główną rolę w swoim życiu*. Warszawa: Wydawnictwo Medycyna i Edukacja.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej